

- عنوان طرح : طراحی پل طبیعت
- پژوهشگر: مهندس لیلا عراقیان
- همکاران: علیرضا بهزادی و سحر یاسایی
- موسسه همکار : شرکت مهندسی مافیس

چکیده طرح:

پل طبیعت با طول دویست و هفتاد متر، به عنوان مسیر ارتباطی پیاده میان دو عرصه‌ی طبیعی شهر و بر فراز اتوبان مدرس در تهران بنا نهاده شده است. علی‌رغم رویکرد رایج در طراحی پل‌ها با عملکرد فقط عبوری، این پل فضایی است برای حضور و مکث افراد. به این منظور فضاهایی برای نشستن، فضاهای سبز و پوشش گیاهی و نیز رستوران‌ها و کافه‌هایی در سطوح مختلف آن طراحی و تعبیه شده است تا از این طریق میزان ماندگاری و دوام حضور افراد در فضا را افزایش دهد. طراحی پل به صورت یک مسیر منحنی با تنوعی از عرض و شیب‌های مختلف می‌باشد که با کاستن از سرعت افراد آن‌ها را به مکث و کشف رمز فضا برای یافتن مسیر و مقصد ترغیب می‌نماید. از سوی دیگر با توجه به غنای پوشش گیاهی در بستر طراحی پل، حداکثر میزان تلاش برای کاستن از اثر این سازه بر زمینه‌ی طبیعی، با به حداقل رساندن تعداد پایه‌ها و جانمایی صحیح آن‌ها صورت پذیرفته است.

طراحی سازه‌ی پل با هدف ایجاد یک خرپای سه بعدی فلزی با شکلی پویا می‌باشد که با در بر داشتن دو سکوی پیوسته‌ی مستقر بر سه ستون درختی شکل، فضای معماری را ایجاد نموده است که مولد حضورپذیری و تعاملات اجتماعی می‌باشد. تمامی سطوح مختلف فضایی تعبیه شده در پل از طریق پله یا سکوی روی سطح شیب دار با فراهم نمودن امکان اتصال و ارتباط، به خلق مسیرهای متعددی انجامیده است که هر یک تجربه‌ای متمایز برای افراد فراهم می‌نمایند.

فرایند ساخت پل با استفاده از لوله‌های فلزی صورت پذیرفته است که با چالش‌های فراوان در ارتفاع چهل متری یک بزرگراه شهری به هم جوش و اتصال داده شده‌اند. خلق این سازه‌ی چالش برانگیز در ایران بی‌سابقه بوده و بر خلاف تمامی پل‌ها که با نقش عبوری طراحی و ساخته می‌شوند، پل طبیعت آن چنان که از نام آن بر می‌آید، به عنوان یک فضای شهری پویا و سرزنده، خود به عنوان یک مقصد شهری نقش آفرینی می‌کند که به عنوان یک فضای شهری به صورت آزادانه تمامی اقشار قادر به بهره‌مندی از آن می‌باشند.

در نهایت این طرح نه تنها بعنوان یک سازه و عنصر معماری شاخص، بلکه از نقطه نظر توجه و احترام به محیط و طبیعت و توجه به خلق کیفیت‌های طراحی شهری مورد توجه می‌باشد.

